Dosar nr.1-2000/2023
(1-2311227-12-1-02082023)

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

4 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Renata Popescu-Balta
grefier Regina Ciobanu
cu participarea
procurorului Maria Mîndrescu
avocatului Dorin Asandei
inculpatului Elena Popa
părții vătămate Tatiana Spîncean

a examinat în şedinţa publică în procedură generală cauza penală de învinuirea lui

Popa Elena *****, născută la *****, originara și domiciliată r-nul ***** sat. *****, cetățean al Republicii Moldova, neangajată în câmpul muncii, la moment se află în concediu de maternitate, studii medii, căsătorită, *****, nesupusă militar, făeă antecedente penale

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal,

Termenul examinării cauzei: 02 august 2023- 04 aprilie 2025.
Procedura de citare legală a fost executată în modul corespunzător.
În privința materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată

a c o n s t a t a t:

Popa Elena ***** la data de 25 septembrie 2021, aproximativ la ora 05:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. Ginta Latină, 8/2, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, în urma unui conflict cu partea vătămată Tatiana Sprîncean, intenționat i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu palmele și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202302D0905 din 26 iunie 2023: "fractura transversală a 1/3 medii os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor la nivelul brațului stâng, care se califică ca vătămare corporală medie".

*Astfel, lui Popa Elena ***** i se impută săvârşirea infracțiunii prevăzută de art.152 alin.(l) din Codul penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 din Codul penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Inculpata Popa Elena în şedința de judecată a declarat, că vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut, comunicând că la data de 25.09.2021 activa la clubul de noapte ,,Inferno,, de pe str. Ginta Latină mun. Chișinău în calitate de chelner și

barman. Spre dimineață, aproximativ în jurul orelor 05:00 s-a apropiat de masa unde se odihnea Sprincean Tatiana și i-a comunicat că urmează să achite paharele pe care le-a stricat. Partea vătămată a numit-o cu cuvinte necenzurate, și a îmbrâncit-o. În continuare, i-a comunicat părții vătămate că dacă nu va achita pentru paharele stricate va avea probleme cu proprietarul clubului de noapte. Tot atunci, ea s-a îndreptat spre ește să anunțe paza localului despre incident. În continuare, la finele orelor de muncă ea a închis clubul de noapte și a plecat la magazinul alimentar de pe str. Ginta Latină care activa 24/24. A concretizat că în seara respectivă ea nu a consumat băuturi alcoolice. Partea vătămată stătea la intrare pe scările magazinului alimentar nominalizat supra, în stare de ebrietate, împreună cu o altă persoană. A menționat că, în timp ce a încercat să intre în magazinul alimentar partea vătămată a numit-o cu cuvinte necenzurate din nou. Ea, a intrat în magazin și partea vătămată a urmat-o. Vânzătoarea i-a spus părții vătămate să iasă din magazinul alimentar afară și să nu facă gălăgie. Ulterior, la magazin s-a apropiat și prietena sa pe nume Alisa. În continuare, ea a ieșit singura din magazin, iar prietena Alisa a ieșit aproximativ peste 2 minute. Partea vătămată Sprincean Tatiana era așezată în pirostrii cu fața spre intrarea magazinului alimentar. Aceasta a apucat-o de picior și a încercat să o dea jos. Atunci, ea a împins partea vătămată spre ușa magazinului, ca să poată să treacă, însă aceasta nu s-a lovit. Ulterior, partea vătămată din nou a numit-o cu cuvinte necenzurate și atunci prietena cu care era împreună partea vătămată, a telefonat la numărul 112 și solicitat intervenția poliției și ambulanței. Ea, nu a depus nici o plângere în legătură cu faptul că Sprîncean Tatiana a agresat-o fizic și verbal.

Colaboratorilor de poliție care s-au apropiat ulterior ea le-a comunicat că, atunci când a ieșit din magazinul alimentar, după ce a dat-o la o parte pe partea vătămată, ultima a încercat să o lovească și ea i-a aplicat acesteia câteva lovituri cu palma. În continuare, a menționat că după ce i-a aplicat părții vătămate câteva lovituri cu palma din magazin a ieșit prietena ei Alisa care avea în mînă o sticlă de apă cu care a stropit-o pe partea vătămată. A concretizat că, Alisa i-a aplicat părții vătămate cîteva lovituri cu piciorul anume în spate și la picioare, atunci, ea i-a spus prietenei sale să-i dea pace părții vătămate ori ultima este în stare de ebrietate. Ea, nu a văzut ca altcineva în afară de dânsa și Alisa să aplice lovituri părții vătămate.

Partea vătămată a discutat inclusiv urât cu colaboratorii de poliție și cu medicii care acordau asistență medicală urgentă, care a fost transportată cu ambulanța la Spitalul de Urgență, ori ultima a comunicat că îi este fracturată mâna. A specificat că, recunoaște că i-a aplicat părții vătămate câteva lovituri peste față, dar nu recunoaște faptul că i-a fracturat mâna.

Cu toate că inculpata Popa Elena vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, vinovăţia acestuia este pe deplin dovedită inclusiv prin totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul şedinţei de judecată și anume:

- declarațiile părții vătămate Sprincean Tatiana care fiind audiată în ședință de judecată sub jurământ a comunicat că o cunoaște pe inculpata Popa Elena. În luna octombrie a anului 2021 se odihnea împreună cu prietenii săi Subotchina Marina și Andrei într-un bar din sectorul Ciocana, mun.Chișinău unde inculpata activa în calitate de chelner, unde a consumat 2-3 sticle de bere de 0, 5 litri.

Cu inculpata în localul unde s-a odihnit nu a avut nici un conflict. În continuare prietenii ei au mers acasă, și după orele 00:00 ea a mers la un magazin care activa 24/24 ore, din sectorul Ciocana, mun. Chișinău. A intrat în magazin să-și procure țigări, iar, în

apropiere de magazin era o companie de 5 persoane, fiind inclusiv și inculpata cu aceștia, care consumau bere, inclusiv și inculpata Popa Elena. Cînd a ieșit din magazin a menționat că între dînsa și compania respectivă s-a iscat un conflict, însă nu ține minte care a fost cauza inițierii conflictului. Inculpata Elena Popa s-a apropiat de dînsa, atunci ea a îmbrîncit-o pe inculpată și i-a spus că în țară este pandemie de Covid și să țină distanța. Inculpata s-a înfuriat, și-a scos geaca și a început să-i aplice lovituri cu palmele, pumnii, peste toate părțile a corpului inclusiv si peste față. Ea la fel a încercat să se apere. Între timp, din compania respectivă s-a apropiat o persoană pe nume Alisa care împreună cu inculpata au doborât-o la pământ și pe rînd i-au aplicat lovituri cu pumnii, atunci ea și-a acoperit capul cu mîinile. Persoana pe nume Alisa i-a aplicat lovituri peste toate părțile corpului. Însă, nu ține minte dacă Alisa ar fi lovit-o peste mînă și impisă. În timp ce inculpata cu prietena sa îi aplicau lovituri ea a reușit să sune la poliție și ambulanță, care s-au apropiat concomitent. La acel moment ea era pe bordura drumului și își ștergea sângele de pe față, tot atunci, i-a fost acordat primul ajutor medical și la spital s-a stabilit fractură deschisă la mînă. A specificat că în momentul conflictului în afara de inculpată și Alisa la fața locului mai erau și alte persoane însă nimeni din cei prezenți nu a intervenit să le oprească. O persoană din cele prezente i-au aplicat o lovitură cu sticla peste cap, însă nu poate spune concret cine din ele, atunci cînd se certa cu inculpata și prietena acesteia Alisa. Inculpata nu i-a recuperat prejudiciile materiale cauzate. A fost telefonată de inculpată care i-a propus să soluționeze pe cale amiabilă conflictul și în calitate de prejudiciu moral să-i achite 2000 lei, însă ea a refuzat. A mai menționat că nu i-a comunicat inculpatei ce prejudiciu moral ar vrea ca ultima să-i achite, însă are pretenții de ordin material și moral.

- declarațiile martorului Subbotkina Marina care fiind audiată sub jurământ a comunicat instanței că cu inculpata Popa Elena și cu partea vătămată Tatiana Sprîncean se cunoaște. Aproximativ 3-4 ani în urmă de la ora 00:00-02:00, cunoaște despre faptul că un grup de persoane de gen feminin au bătut-o pe partea vătămată Sprincean Tatiana. Conflictul a avut loc pe str. Ginta Latina mun. Chișinău într-un magazin nocturn. Despre incidentul respectiv i-a comunicat partea vătămată Sprincean Tatiana. La fel, cunoaște că partea vătămată a avut o fractura deschisă a mâniei drepte. Conflictul nu l-a văzut ori ea a plecat mai devreme, iar partea vătămată a rămas cu persoanele necunoscute. Partea vătămată i-a comunicat că inițial nu cunoștea persoanele care au bătut-o, iat ulterior i-a comunicat că pe una din ele se numește Popa Elena.

- declarațiile martorului Bursuc Corneliu** care fiind audiat sub jurământ a comunicat*** instanței că pe inculpată și partea vătămată nu le cunoaște. Referitor la incidentul din data de 24.09.2021 a menționat că nu poate relata nimic ori nu ține minte. A mai indicat că susține integral declarațiile de la urmărirea penală.

Vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal se mai *confirmă prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată:*

- conținutul procesului-verbal de constatare și ridicare a obiectelor și documentelor din 05.10.2021, prin care a fost ridicat un CD cu înregistrări video din 26.09.2021 (f.d.77);

- corp delict: suport optic - CD pe care sunt stocate înregistrări video din 26.09.2021 (f.d.78);

- conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 27.07.2022, prin care se supun spre examinare, cu participarea părții vătămate Sprîncean Tatiana, înregistrările video de pe str. Ginta Latină 8/1, mun. Chișinău, în cadrul cărora ultima a recunoscut-o pe

Popa Elena, drept persoana care a îmbrâncit-o și i-a cauzat vătămări corporale (f.d.79-85);

- *Ordonanța de recunoaștere și de anexare ca corp delict la cauza penală din* 27.07.2022, prin care se recunoaște în calitate de corp delict un suport optic - CD cu înregistrări video (f.d 86);

- *conținutul procesului-verbal de confruntare din 10.08.2022, dintre partea vătămată* Sprîncean Tatiana și bănuita Popa Elena, în cadrul căruia partea vătămată a indicat că Popa Elena a lovit-o cu picioarele și în urma loviturilor ei i-a fost fracturată mâna, iar ultima a recunoscut că a aplicat lovituri (f.d.108-112**);**

- *conținutul procesului-verbal de confruntare din 12.04.2023, dintre Negara Alisa și Popa* Elena, în cadrul căruia Popa Elena a declarat că a aplicat lovituri cet. Sprîncean Tatiana, a luat-o de păr și a izbit-o jos, după care a lovit-o cu palmele peste față.

Tototdată Negara Alisa a declarat că i-a aplicat Tatianei Sprîncean 2 palme peste față în timp ce era jos, iar declarația dată nu a fost respinsă de către Popa Elena (f.d.162-164);

- *conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1929 din 29.11.2021 prin care* s-a

constatat: "fractura oaselor nazale fără deplasare; fractura transversală a 1/3 medii os metacarpal 111 cu încălecarea fragmentelor, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna proprie. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală, nu se exclude. Ținând cont de numărul leziunilor corporale depistate, se poate admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin de opt ori" (f.d.61-62);

- *conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0627 din 02.05.2023 prin care s-a* constatat: "fractura oaselor nazale fără deplasare; fractura transversală în treimea medie os metacarpal 111 cu încălecarea fragmentelor, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate;

fractura transversală în treimea medie os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca ***vătămare medie;***

fractura oaselor nazale fără deplasare condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară;

excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare se califică ca vătămare neînsemnată.

De spus cu certitudine care sunt particularitățile specifice ale obiectului traumatic nu este posibil.

Cauzarea fracturii transversale în 1/3 medie os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor la cădere din poziție ortostatică practic se exclude**"** (f.d.170-172);

- *conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0905 din 26.06.2023 prin care s-a* constatat: "fractura oaselor nazale fără deplasare; fractura transversală a 1/3 medii

os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Cauzarea fracturii transversale în treimea medie os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor putea fi provocată în rezultatul unei acțiuni traumatice ” (f.d f.d.209-212);

În susțineri verbale acuzatorul de stat Maria Mîndrescu a solicitat a o recunoaște vinovată pe Popa Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an cu executare în penitenciar pentru femei.

În temeiul art. 90 alin.(1) Cod penal a solicitat a-i suspenda condiționat Elenei Popa executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an pe un termen de probațiune de 2 ani cu obligarea inculpatei Popa Elena de a presta muncă neremunerată în folosul comunității de 100 în temeiul art.90 alin.(6) lit.h) Cod penal.

În conformitate cu prevederile articolului 227-229 Cod de procedură penală a solicitat a încasa din contul inculpatei Popa Elena în contul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202102D0905 din 26 iunie 2023, în sumă de 960 lei și admiterea acțiunii civile înaintată de partea vătătmată.

Avocatul Dorin Asandei a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatei Popa Elena ori la caz din probele cercetate și anume imaginilor video nu este clar cine i-a aplicat lovituri părții vătămate și în rezultatul la ce au fost cauzate respectivele leziuni corporale acesteia.

Totodată a menționat că în caz că instanța o va recunoaște vinovată pe inculpata Popa Elena de comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal a solicitat aplicarea amnistiei și încetarea procesului penal în privința acesteia.

Analizând declarațiile inculpatei, părții vătămate, martorilor, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată reține următoarea situație.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

În corespundere cu art. 8 Cod procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În corespundere cu art. 51 din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Articolul 52 alin. (1) din Cod penal, stipulează că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică

o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) CPP RM sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) CPP, ca la emiterea sentinței aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Subsecvent, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276/1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit alineatului (3) al art. 93 Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Aliniatului 2 al art. 99 din Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată .

Potrivit art.101 alin.(l) și (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru

instanța de judecată. Instanţa pune la baza hotărîrii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzut de art. 152 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată reține următoarele:

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art.152 alin. (1) *din Codul penal îl formează* relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și sănătatea persoanei.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) *din Codul penal îl reprezintă* corpul persoanei.

Raportând la caz, pornind de la declarațiile părții vătămate, precum și conținutul mijloacelor materiale de probă și anume conținutul procesului-verbal de confruntare din 10.08.2022, dintre partea vătămată Sprîncean Tatiana și bănuita Popa Elena, procesului-verbal de confruntare din 12.04.2023, dintre Negara Alisa și Popa Elena, raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0627 din 02.05.2023 și a raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0905 din 26.06.2023 și nu în ultimul rînd declațiile inculpatei instanța de judecată reține că obiect material al infracţiunii cercetate îl constituie corpul părții vătămate Popa Elena.

Latura obiectivă *a infracţiunii prevăzute la art.152 alin. (1) din Codul penal are următoarea* structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Astfel, având în vedere dispoziția art. 152 din Cod penal, urmările prejudiciabile în contextul infracţiunii examinate comportă următoarele trăsături distinctive: a) lipsa pericolului pentru viață; b) lipsa urmărilor prejudiciabile caracteristice pentru vătămarea intenționată gravă a integrități corporale sau a sănătății; c) dereglarea îndelungată a sănătății; d) pierderea considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă. Ultimele două trăsături au un caracter alternativ; prezenţa oricăreia din ele, precum și prezența concomitentă a ambelor trăsături, va avea aceeași forță la calificarea infracţiunii.

Conform Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27.06.2003, pct.69) - prin "dereglare îndelungată a sănătății" trebuie de înțeles urmările prejudiciabile determinate nemijlocit de cauzarea vătămării (maladii, dereglări de funcții etc.), care au o durată de peste trei săptămâni (mai mult de 21 de zile).

Gradul de gravitate a vătămării integrității corporale sau a sănătății, după criteriul dereglării sănătății, se determină în funcție de timpul necesar pentru restabilirea sănătății, precum și de volumul și caracterul leziunilor.

Infracțiunea prevăzută la art. 152 din Codul penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

La caz, instanța constată prezența laturii obiective a infracțiunii în acțiunile inculpatei Popa Elena ori fapta prejudiciabilă este manifestată prin acțiunile acesteia.

În speță, instanța va reține că, în procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine legătura cauzală dintre acțiunile inculpatei Popa Elena și urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății care nu sunt periculoase pentru viață părții vătămate Tatiana Spîncean, dar care au fost urmate de dereglarea îndelungată a sănătății.

La caz, instanța va aprecia drept verosimile și pertinente declarațiile părții vătămate Tatiana Sprîncean care coroborează inclusiv cu conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 27.07.2022**,** și anume a înregistrărilor video de pe str. Ginta Latină 8/1, mun. Chișinău, vizualizate inclusiv în ședință de judecată unde aceasta a recunoscut-o pe Popa Elena, *drept persoana care a îmbrâncit-o și i-a cauzat vătămări corporale.*

Instanța de judecată conchide că declarațiile părții vătămate Sprîncean Tatiana sunt susținute și se confirmă inclusiv și prin conținutul procesului-verbal de confruntare din 10.08.2022, dintre aceasta și bănuita Popa Elena, *în cadrul căruia partea vătămată a indicat că Popa Elena a lovit-o cu picioarele și în urma loviturilor ei i-a fost fracturată mâna, iar ultima a recunoscut că i-a aplicat lovituri.*

Instanța notează că vinovăția inculpatei la caz s-a confirmat inclusiv și prin *conținutul procesului-verbal de confruntare din 12.04.2023*, dintre Negara Alisa și Popa Elena, unde Popa Elena a declarat că a aplicat lovituri lui Sprîncean Tatiana, a luat-o de păr și a izbit-o jos, după care a lovit-o cu palmele peste față.

Totodată, instanța de judecată a stabilit că conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1929 din 29.11.2021 părții vătămate Sprîncean Tatiana în urma acțiunilor prejudiciabile a inculpatei Popa Elena s-a constatat că au fost cauzate "fractura oaselor nazale fără deplasare; fractura transversală a 1/3 medii os metacarpal 111 cu încălecarea fragmentelor, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna proprie. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală, nu se exclude. Ținând cont de numărul leziunilor corporale depistate, se poate admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin de opt ori" (f.d.61-62).

La fel, instanța conchide că potrivit conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0627 din 02.05.2023 prin care s-a constatat părții vătămate Sprîncean Tatiana în urma acțiunilor prejudiciabile a inculpatei Popa Elena i-au fost cauzate "fractura oaselor nazale fără deplasare; fractura transversală în treimea medie os metacarpal 111 cu încălecarea fragmentelor, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Conform concluziilor raportului nominalizat supra fractura transversală în treimea medie os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu s-a calificat ca ***vătămare medie,*** fractura oaselor nazale fără deplasare condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoara, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare se califică ca vătămare neînsemnată. S-a mai indicat că cauzarea fracturii transversale în 1/3 medie os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor la cădere din poziție ortostatică practic se exclude.

De asemenea, instanța conchide că vinovăția inculpatei se confirmă inclusiv și prin conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0905 din 26.06.2023 prin care s-a constata că părții vătămate Sprîncean Tatiana i-a fost cauzat "fractura oaselor nazale fără

deplasare; fractura transversală a 1/3 medii os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor, excoriație la nivelul feței, echimoze la nivelul brațului stâng, echimoze la nivelul membrelor inferioare, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Cauzarea fracturii transversale în treimea medie os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor putea fi provocată în rezultatul unei acțiuni traumatice ".

Instanța de judecată conchide că, analizând concluziile rapoartelor de expertiză enunțate supra reține şi alte semne specifice ale infracţiunii prevăzute la art. 152 din Codul penal, precum dereglarea îndelungată a sănătății, lipsa pericolului pentru viață, lipsa urmărilor prejudiciabile caracteristice pentru vătămarea intenționat gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Prin urmare, instanța de judecată constată cu nu există nici un dubiu ce ar pune la îndoială pertinența legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă comisă de inculpata Popa Elena și urmările prejudiciabile suportate de partea vătămată exprimate în vătămarea medie a integrității corporale.

La caz, instanța de judecată conchide că nerecunoașterea vinei de către inculpata Popa Elena, care a confirmat în ședință de judecată că i-a aplicat lovituri părții vătămate, însă nu i-a cauzat leziuni, o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat și nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Latura subiectivă *a infracțiunii prevăzute la art.152 alin. (1) din Codul penal se exprimă* în vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Conform articolului 17 din Codul penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

La caz, instanța a constatat prezenţa semnelor laturii subiective exprimate prin intenţie, reieşind din modalitatea de aplicare a loviturilor părţii vătămate și anume cu palmele și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202302D0905 din 26 iunie 2023: "fractura transversală a 1/3 medii os metacarpal III cu încălecarea fragmentelor la nivelul brațului stâng, care se califică ca vătămare corporală medie" ori conform declarațiilor părții vătămate Sprîncean Tatiana *ultima a indicat că anume Popa Elena a lovit-o cu picioarele și în urma loviturilor ei i-a fost fracturată mâna, iar ultima a recunoscut că i-a aplicat lovituri, însă nu recunoaște că i-a fracturat mîna.*

Circumstanțele enumerate derivă din declarațiile părții vătămate detaliate și neinfirmate prin alte mijloace de probă administrate la urmărirea penală și cercetate în ședință de judecată enunțate supra, precum și inclusiv a declarațiilor inculpatei *care a recunoscut doar faptul că a aplicat cîteva lovituri cu palmele peste față acesteia* și astfel nu generează instanței îndoieli privind intenția acesteia la săvârșirea infracţiunii, or ultima își dădea seama cert de verosimilitatea producerii acestor vătămări medii ale integrității corporale sau a sănătății.

Subiectul infracțiunii *prevăzute la art.152 alin. (1) din Codul penal este persoana*

fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

În acest caz, instanța de judecată relevă că inculpata Popa Elena este născută pe ***** și la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) cod penal avea vârsta de 22 de ani și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Prin urmare probele cercetate sunt apreciate ca fiind certe şi admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc clar vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Din consideratele enunțate, instanța de judecată consideră că în acțiunile inculpatei Popa Elena sunt întrunite toate elementele componenței de infracţiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal constatate în şedinţa de judecată, fiind probate de partea acuzării potrivit principiului in *dubio pro reo* ținând cont de caracterul faptei şi specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracţiunii.

Astfel, constatând că sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, instanţa reţine că, dincolo de orice dubiu rezonabil, faptele există, au fost săvârşite de inculpata Popa Elena şi constituie infracţiunea imputată, motiv pentru care va dispune condamnarea acesteia.

Conform art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R(92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 152 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că infracțiunea comisă de către Popa Elena face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave fiind comisă cu intenție.

Suportul normativ al acestei concluzii derivă din dispozițiile normelor art.152 alin.(1) Cod penal în coroborare cu art. 15 și 16 alin.(3) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Totodată la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu alineatul (2) al art.75 cod penal în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpaților lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale.

De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatei trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta face parte din categoria celor mai puțin grave. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatei şi comportamentul acesteia până la săvârșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social-periculoasă, conduita acesteia, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului. La fel, este important de a menționa că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins de inculpat fără executarea efectivă a acesteia.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, în raport cu sancțiunea prevăzută de norma penală imputabilă inculpatului, precum şi asemenea criterii personale cum ar fi: vârsta

inculpatei, starea socială, lipsa antecedentelor penale, audiind în dezbaterile judiciare procurorul şi apărătorul, instanța de judecată reține, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, pericolul pe care îl prezintă asemenea fapte pentru ordinea publică şi sănătatea persoanelor, precum şi perturbarea liniștii şi siguranței acestora. Asemenea fapte în mod cert afectează relațiile din societate menite să protejeze siguranța şi ordinea publică şi să asigure persoanelor un mediu sănătos de conviețuire, apărând persoanele de cauzarea unor vătămări ale sănătății sau integrități corporale.

Careva circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal, la examinarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatei nu au fost stabilite.

Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatei nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatei Popa Elena instanța de judecată reține că aceasta este pentru prima dată pe banca acuzaților, nu este angajată în câmpul muncii, la moment se află în concediu de maternitate, are studii medii, este căsătorită, are *****, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

Totodată, instanța de judecată reține că potrivit conținutului revendicării se atestă faptul că, în 2016, în privința Elenei Popa a fost pornită o cauză penală fiind învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod Penal care ulterior a fost încetată pe motiv că plângerea prealabilă a fost retrasă.

Instanța de judecată, apreciază că pedeapsa aplicată inculpatei trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din considerentele enunțate instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracţiunii, de limitele prevăzute ale art. 152 alin.(1) Cod penal, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatei, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni.

Instanța stabilește că, în cazul dat, persoana vinovată poate fi corectată şi reeducată doar prin aplicarea unei pedepse în formă de închisoare, apreciind pedeapsa aplicată ca fiind una echitabilă şi proporțională faptei comise de către inculpata Popa Elena.

În continuare, instanța de judecată notează că inculpata Popa Elena asistată de avocatul Asandei Dorin la data de 30.01.2024 au depus o cerere, semnată de aceasta cu privire la liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea actului de amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Conform art. 107 alin.(1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

În corespundere cu art.1 alin.(4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei faţă de persoanele inculpate se decide de instanţa de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Potrivit art.2 alin.(1) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin.(4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1)-(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal, dacă în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6 al prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal şi în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) şi g) din Codul penal.

Raportând normele citate supra la circumstanțele cauzei instanța conchide că inculpatei Popa Elena îi sunt aplicabile prevederile art. 2) alin.(1) şi (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021, ori infracțiunea prevăzută la art.152 alin.(1) Cod penal a fost comisă la data de 25 septembrie 2021 până la intrarea în vigoare a legii respective și acesta urmează a fi liberat de executarea pedepsei în temeiul art. 2) alin.(1) şi (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct.2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal şi în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) şi g) din Codul penal.

Respectiv, avînd în vedere prevederile legale, instanța urmează a o recunoaște vinovată pe Popa Elena de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal cu stabilirea în privința acesteia a unei pedepse sub formă de închisoare şi cu liberarea acesteia de executarea pedepsei, în temeiul art. 2) alin.(1) şi (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În corespundere cu art.397 pct.1 Cod de procedură penală la adoptarea hotărîrii instanța de judecată urmează să soluționeze și acțiunea civilă înaintată.

Partea vătămată Sprincean Tatiana prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul inculpatei Popa Elena a prejudiciului material în mărime de 5000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

În susținerea acțiunii civile a indicat că prejudiciul material în mărime de 5000 lei pe care îl solicită reprezintă cheltuielile suportate pentru asistență medicală.

Cu referire la prejudiciul moral a indicat că nu a dormit nopțile, a avut mari dureri de mîini, cap, nu a putut să lucreze o perioadă.

Conform art.219 alin (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale

nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor executarea contractului de depozit al bunurilor.

Aliniatul 4 al aceluiaș articol, prevede că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată i-a în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. (7) În caz de deces al persoanei fizice care este în drept de a intenta o acţiune civilă în procesul penal, acest drept trece la succesorii ei, iar în caz de reorganizare a persoanei juridice – la succesorul ei de drept.

Potrivit art.221 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătoreşti.

Potrivit jurisprudenţei CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

Instanța reține, că la înaintarea cererii partea vătămată în susținerea acesteia nu a anexat la materialele dosarului careva bonuri care ar confirma,ar proba pretenția de ordin material suportată.

În sensul art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Aliniatul 4 al aceluiași articol prevede că în cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

Din considerentele enunțate instanța de judecată va admite în principiu acțiunea civilă în partea ce ține de încasarea prejudiciului material suportat, ori la caz nu au fost anexate careva probe în susținea acesteia.

În conformitate cu art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se

repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Aliniatul 1 al art. 2037 Cod civil stipuleazî că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Instanța de judecată subliniază că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie în aşa fel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victime, or despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora. În situaţia daunelor morale datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt precum și emoțiile și trăirile părții vătămate.

Potrivit art.219 alin.(2) pct.4) CPP, persoanelor fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral. Alineatul (4) al articolului în cauză stabilește că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În ședință de judecată, instanța a stabilit cu certitudine că partea vătămată Sprîncean Tatiana a avut de suportat prejudiciu de natură morală și material ori estimarea daunei morale suportate de către aceasta se probează prin faptul că ultima a avut de suportat un șir de consecinţe negative suferite, pe plan fizic și psihic.În acest sens, aceasta a înaintat acțiune civilă privind încasarea din contul inculpatei a prejudiciului material în mărime de 5000 lei și cel moral în mărime de 10000 lei.

În acest context, coroborând normele legale enunţate cu circumstanţele stabilite prin materialele anexate la dosar, avându-se în vedere nivelul de consecinţe negative suferite, pe plan fizic și psihic de către partea vătămată, importanţa valorilor morale lezate, măsura în care au fost vătămate aceste valori, toate acestea raportate la practica Curţii Europene a

Drepturilor Omului instanța de judecată conchide asupra temeiniciei cerinței formulate de către acesta cu privire la repararea prejudiciului moral, care urmează a fi admisă integral și adjudecarea în favoarea acestuia a sumei de 10 000 lei cu titlu prejudiciu moral, care urmează a fi încasată din contul inculpatei Popa Elena.

În corespundere cu art.397 pct.3 în coroborare cu art.162, 161 Cod de procedură penală la adoptarea hotărîrii, instanța de judecată urmează să soluționeze și chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Instanța de judecată notează că prin ordonanța din 27 iulie 2022 a fost recunoscut și anexat la cauza penală în calitate de mijloc material de probă discul CD-R de culoare albă pe care sunt stocate înregistrările video din 26.09.2021 (f.d.78).

În conformitate cu art. 157 alin. (1), (2) Cod procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite cirucmstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

În context, instanța de judecată va dispune ca mijlocul material de probă și anume CD-R de culoare albă pe care sunt stocate înregistrările video din 26.09.2021 să fie păstrat la materialele prezentei cauze penale pe toată durata păstrării acesteia (f.d. 78).

Acuzatorul de stat Maria Mîndrescu a solicitat a încasa din contul inculpatei Popa Elena, în contul statului – cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 960 lei.

Instanța reține că, potrivit materialelor cauzei penale, s-au efectuat 3 rapoarte de expertiză judiciară și anume raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1929 din 29.11.2021, raportul de expertiză judiciară nr. 202302D0627 din 02.05.2023 precum și raportul de expertiză judiciară nr. 202302D0905 din 26.06.2023 pentru care au fost suportate cheltuieli în cuantum de 960 lei.

Potrivit art. 227 alin. (1);(3) CPP cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Articolul 229 alin. (1) şi (2) CPP prevede că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi

condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare instanța de judecată va dispune încasarea din contului inculpatei Popa Elena în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 960 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară și anume a raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1929 din 29.11.2021, raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0627 din 02.05.2023 precum și raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0905 din 26.06.2023.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art. 382, 384, 390, 392-394, 396, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște Popa Elena ***** vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi ai stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei cu liberarea acesteia de executarea pedepsei, în temeiul art. 2) alin.(1) şi (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Acțiunea civilă înaintată de Sprîncean Tatiana în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în mărime de 5000 (cinci mii) lei, din contul lui Popa Elena *****, se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă de drept comun.

Se admite acțiunea civilă înaintată de Sprîncean Tatiana în partea ce ține de încasarea a sumei de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu material din contul lui Popa Elena *****.

Se încasează de la Popa Elena ***** în beneficiul lui Sprîncean Tatiana a prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

Mijlocul material de probă: CD-R de culoare albă pe care sunt stocate înregistrările video din 26.09.2021 se va deține la cauza penală, pe toata perioada păstrării acesteia.

Se încasează de la Popa Elena ***** în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 960 (nouă sute șase zeci) lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1929 din 29.11.2021, a raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0627 din 02.05.2023 precum și a raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0905 din 26.06.2023.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în curs de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător semnătura Renata Popescu-Balta
copia corespunde originalului

judecător Renata Popescu-Balta